

kan erholde Gjemstedsbevis. Om der skulde være særlige Omstændigheder til Stede, som talte for at bevilge ham et saadant, bliver jo en Sag, Ministeriet selv maa skjønde over, og med Hensyn til hvilken Udvalget ikke har fundet Anledning til at gjøre nogen som helst Indstilling. Jeg gaar over til Indstillingen under Nr. 2, som angaar Andragendet under Nr. 4, hvori 14 Beboere af Herning andrage om Thingets Medvirkning til en saadan Forandring i Lovgivningen, at Konfirmations- tvangen og den dertil hørende Forberedelsestrang op- hæves som Betingelse for at delagtiggøres i Nadverens Sakrament, samt om at borgerligt Hgteskab tillædes og stilles lige med det kirkelige indenfor Folkekirken. Udvalget henviser de i Andragendet reiste Spørgs- maal til Kirke og Undervisningsministerens Over- veelse. Jeg maa tilstaa, at de Spørgsmaal, som her ere reiste, ligge andre Medlemmer af Udvalget en hel Del nærmere end mig, og da det er mig bekendt, at der derom vil blive reist Diskussion i Salen, vil jeg ikke fordybe mig videre i dem. Jeg skal kun bemærke, at det er mig jo bekendt, at Lovgivnin- gen med Hensyn til flere af disse Spørgsmaal er antiferret, og der er derfor sikkert Anledning til at tage under Overveelse, om der ikke burde træf- fes nogen Forandring i Lovgivningen i saa Hen- seende. Indstillingen under Nr. 3 angaar Andra- gender fra Skippere i Middelfart, Alsens, Aa- borg, Marstal og Vråstjøbing om Nedsættelse i Skibsafgiften for Smaafartøier, der gaa i Fragt- fart paa Hertugdømmernes Østkysthavne. Som det vil erindres, har Folkethinget tidligere vedtaget et Lovforslag, gaaende ud paa Ophævelse af Skibs- afgifterne. Det erkjendes vist fra alle Sider, at Skibsafgiften er en meget byrdefuld og meget uretfærdig Stat, og at der derfor er megen An- ledning til fuldstændig at hæve denne; men i alt Fald tror jeg, at Regjeringen vil finde, at de Anomalier, som ere fremkomne derved, at Grænd- sen er bleven forandret ved Fredsslutningen, ere af den Betydning, at man burde søge at hæve dem. Den tidligere Nedsættelse af Afgiften tilkom Fartøier under Forhold, som virkelig vare fuld- kommen lige med dem, der nu her finde Sted, nemlig Farten mellem Neustadt og Travemünde- Lübeck, lige som den endnu tilkommer smaa Far- tøier, der fare mellem Rjøge, Helsingør og Rjøben- havn paa den ene Side og Havnene paa Sverrigs Kyst mellem Kullen og Falslerbo paa den anden Side. Det er dog virkelig naturligt, at den sam- me Begunstigelse, som tidligere tilkom Smaafar- tøier, naar de fare paa de nærmeste udenrigste Havne, i Virkeligheden i ren Kystfart, ogsaa nu komme dem til Gode, efter at Grændsen er flyt- tet op imod Nord, saaledes at Fragtfart mellem Havne paa Jyens Vestkyst og Vrå paa den ene Side og Slesvig paa den anden Side nyder sam- me Begunstigelse som Farten i Øresund med lig- nende Fartøier. Indstillingen under Nr. 4 an- gaar Andragendet under Nr. 8. Dette Andra-

gende gaar ud paa, at der ad Lovgivningsveien maa blive truffet Foranstaltninger, som kunne for- anledige, at de Ulemper hæves, der følge af, at der i Sortedams Dampmølle er anbragt en Cen- trifugalblæsemaskine, der ved sin Støi forstyrrer Kvarterets Beboere. Man maa nu vistnok erkjende, at det er en Mangel i Lovgivningen, at en hel Egn kan blive forulempet i en saa betydelig Grad, som det formentlig i det givne Tilfælde sker ved Anbringelsen af en saadan Maskine. For saa vidt angaar den Støi, som ikke kan undgaaes ved slige Maskiner, kan det jo være sin Sag. Men efter Forlydende er den Larm, denne Maskine foraar- sager, ikke af anden Betsaffenhed, end at den ved hensigtsmæssige Foranstaltninger, trufne fra Cie- rens Side, vil kunne om ikke fuldt undgaaes saa dog væsentlig forringes. Der er jo flere andre Tilfælde, hvor Folk forulempes ved Støi fra Damp- maskiner, uden at det kan siges, at der foreligger nogenfomhelst Nødvendighed derfor. Der er f. Ex. Signalpiberne paa faste Dampmaskiner. Der kan være andre Maader at signalisere paa, uden at man behøver at forstyrre de Omboende i en saa betydelig Grad, som det sker. Det var derfor vist- nok hensigtsmæssigt, om der gennem Lovgivningen blev truffet Foranstaltninger, som bestyttede de Om- kringboende mod den Støi, som ikke er en ligefrem nødvendig Følge af slige Dampmaskiners Tilstedeværelse. Indstillingen under Nr. 5 angaar An- dragendet under Nr. 17. Dette Andragende gaar jo, som det ses, ud paa, at der snarest mulig maa blive forelagt og vedtaget en Lovbestemmelse om, at kun visse navngivne farlige smitsomme Syg- domme saavel som egentlige Operationer skulle være udelukkende henviste til de examinerede Dyr- læger, medens der for alle andre Sygdomstilfælde hos Husdyrene maa søges Hjælp hos Enhver. Man har flere Skrivelser fra Rancelliet og fra Indenrigsministeriet, som vedrøre det Selvfamne, og som erklære netop det for tilladeligt, som Andra- gerne her søge om. Smidertid maa jeg indrømme, at der er kommet nogen Usikkerhed frem, idet der i 1875, saa vidt jeg erindrer, er affagt en Høiesterets- dom, som gaar i modsat Retning. Det vilde vist være overordentlig hensigtsmæssigt, at man paa disse Omraader fik faste Regler; thi Lovgivningen er paa dette Punkt overordentlig antiferret, og Be- stemmelserne overordentlig spredte. Det egentlige Grundlag har man i Fundats af 23de Juli 1777 for Veterinærskolen. Alle andre Bestem- melser ere spredte rundt omkring i Lovgivningen og ere ganske overordentlige utydelige, hvilket, som sagt, ogsaa kan ses deraf, at Ministeriet har ud- stedt Cirkulærer og Skrivelser, som gaa i en Retning, der strider mod, hvad der er fastslaaet i den af mig før nævnte Høiesteretsdom. Det kunde derfor være hensigtsmæssigt, og Udvalget anbefaler til Ministeriet, at underkaste Lovgiv- ningens Bestemmelser om Dyrlegepraxis en Re- vision og indbringe et dertil sigtende Lovforslag.